

1. PERUSTIEDOT KOHTEESTA	
1.1. Maisema-alueen nimi	Leistilä-Tattara-Masia-Villilä -kulttuurimaisema
1.2. Maisema-alueen uusi nimi	Leistilän aukaen viljelymaisema
1.3. Kunta	Nakkila
1.4. Pinta-ala	3 500 hehtaaria
1.5. Aikaisemmat inventoinnit [tekijä, vuosi, arvo]	RKY 1993: Leistilä-Tattara-Villilä-Masia -kulttuurimaisema Lauri Putkonen, 2005, Maakunnallisesti merkittävä kulttuuriympäristöt: Hormisto-Tattara-Leistilä-Masia, Hormiston mäki, Kyllijoen kulttuurimaisema, Villilän kartano, Leistilän ja Tattaran kylät ja kulttuurimaisema Risto Känsälä 1993 Niina Uusi-Seppä ja 2009, Nakkilan rakennusinventointi 1993 + laajennus 2009 Nakkilan osayleiskaava-alueen maisemaselvitys, 2011.
1.6. Päiväysinventoijan nimi	Jenny Alatalo
1.7. Päiväysinventoinnin pvm	09.04.20013
1.8. Arkistointipaikka	
2. MAISEMAMAAKUNTA JA -SEUTU	
2.1. Maisemamaakunta ja -seutu [Mietintö]	Lounaismaa / Ala-Satakunnan viljelyseutu
2.2. Maisematyyppi [Maakunnallinen]	Ala-Satakunnan viljelyseutu
2.3. Kuvailuteksti [Lyhyt kuvaus maisemamaakunnan ja -seudun tyyppillisistä piirteistä]	Lounaismaan maiseman peruselementit vaihtelevat rikkonaisesta saaristosta ja kumpuilevista, osittain paljastuneista kallioalueista laajoihin tasaisiin, viljaviin savikkoalueisiin, joilla lukuisat joet kiemurtelevat. Ala-Satakunnan viljelyseutu on perusluonteeltaan vaurasta viljelyaluetta, mutta Lounaiseen viljelyseutuun verrattuna alueella on runsaasti karuja, metsäisiä ja soisia syrjäseutuja. Ala-Satakunnan viljelymaisemat sijoittuvat yleensä viljaville savikkoalueille, jotka levittäytyvät koko maankin mittakaavassa arvioituna poikkeuksellisen mittavina tasankoina Kokemäenjokilaaksossa. Pääosa asutuksesta on keskittynyt viljavien savitasankojen tuntumaan. Taajamien ulkopuolinen asutus on ryhmittynyt melko väljästi, yleensä nauhamaisesti. Paikoin on myös löyhähköjä ryhmäkyliä.
3. LUONNON OMINAISPIIRTEET	
3.1. Maa- ja kallioperä	Maisema-alue sijoittuu kokonaan hiekkakivialueelle. Alueen pohjoisin osa Vuohimäelle asti on hienolajitteista maalajia lähinnä hienoa hietaa ja hiesua. Vuohijoelta hiesualue jatkuu kapeana kaistaleena aina alueen länsireunalla sijaitsevalle Matomäelle asti. Hiesuvyöhykkeellä on myös moreenisaarekkeita ja -selänne. Keskellä aluetta maaperä on savea ja liejuista hienorakenteista maalajia. Ainoa pieni kallio alue on aivan etelässä Torisevankulmalla.

3.2. Vesistöt ja ranta-alueet	Maisema-alueella on kaksi jokea, Tattaran- ja Palojoki, jotka laskevat Kirkkosaaren kohdalla Kokemäenjokeen.
3.3. Luonnonhistorian erityspiirteet	Torisevankulman kallioalue on arvokas geologin muodostuma maakuntakaavassa ja Kaunismäen drumliini kuuluu valtakunnallisesti moreenimuodostumien arvoluokkaan kolme.
3.4. Kasvillisuustyypit	Kasvimaantieteellisen aluejaon mukaan Nakkila kuuluu eteläboreaaliseen vuokkovyöhykkeeseen. Leistilän-Tattaran viljelyaukeilla on joitakin lehtipuuvaltaisia, lähinnä haapaa kasvavia, metsäsaarekkeita.
3.5. Arvokkaat luontokohteet	Paikoin Palojoen, Tattaranjoen ja useiden ojien maastoon uurtamat kolvelaaksot laajentavat lehtoja laajemmallekin alueelle jokivarsien ulkopuolelle. Hienot kolvelaaksot ovatkin Nakkilan luonnon erikoisuuksia. Lehdoissa ja etenkin raviineissa eli rotkolaaksoissa tavataan vaateliasta lehtolajistoa.
3.6. Eläimistö ja kasvilajisto	Lakkakääpä, pyöröpoimulehti, viiksisammal.
3.7. Ilmasto	Alueen keskikilämpötila on 4-5°C astetta ja vuoden sademäärän keskiarvo on 600-650 mm vuodessa.
3.8. Maisemarakenne	Leistilä-Tattara-Masia-Villilä maisema-alue keskiosa on topografialtaan laaja tasanko, mitä rajaavat länsi- ja eteläreunalta muusta maastosta selkeästi erottuvat yhtenäiset selänteet. Selänteiden reuna seuraa kallioperässä olevaa hiekkakiven ja diapaasijuonteen rajaa. Alueen itäreuna jatkuu tasankona aina Harjavallassa olevalle Hiittenharjulle asti. Maisema-alueen eteläosassa on jonkin verran moreenikumpareita, kuten Tuohistonmäki, Kaasanmäki ja Kaunismäki. Alueen itäreunalta alkaa pieni Harjavalta-Eura väliselle akselille sijoittuva päätemoreenin alue. Leistilä-Tattara-Masia-Villilä alue on vanhaa merenlahtea, joka kuuluu Kokemäenjoen vesistöön. Alue edustaa Ala-Satakunnan viljelyseudulle tyypillistä tasankomaista viljelymaisemaa. Metsäisten selänteiden ja suoalueiden rajaaman viljelyaukean poikki kulkevat hienojakoiseen maaperään syvään uurtuneet mutkittavat Palojoki ja Tattarajoki ja ojat.
4. KULTTUURISET OMINAISPIIRTEET	
4.1. Arkeologinen kulttuuriperintö	Nakkilan alueella on rikas arkeologinen kulttuuriperintö. Kivikautiset asunpaikat sijoittuvat valtaosin Kokemäenjoen pojoispuolelle peltojen takana nousevalle hiekkaiselle rinteelle. Pronssikautisia muinaisjäännöksiä tunnetaan myös lukuisia. Hautaröykkiöt on rakennettu moreenimäille silloisen rannan tuntumaan. Ne muodostavat lähes yhtenäisen Euran Paneliasta alkavan ketjun. Monien röykkiöalueiden yhteydestä on löydetty merkkejä asuinpaikoista.

<p>4.2. Maiseman kulttuurihistoria</p>	<p>Pronssikautisia hautaröykkiöitä tunnetaan Nakkilan alueelta lähes sata. Asutus ei kuitenkaan muodostunut pysyväksi, vaan se väheni ja hävisi ilmeisesti kokonaan rautakauden keskivaiheille tultaessa. Uudesta asutuksesta on löydetty merkkejä keskiajalta n. 1100-luvulta, jolloin alueelle siirtyi suomalaisia, ruotsalaisia ja saksalaisia asukkaita. Keskiajalla asutus alueella vakiintui ja meren alta paljastuneet rehevät maat otettiin viljelykseen. Alueelle alkoi muodostua pysyviä kyliä. Näitä keskiaikaisia kyliä Nakkilassa ovat Anola, Lammainen, Leistilä, Kukonharja, Masia, Myllärinkylä, Ruhattu eli Ruhade, Ruskila, Tattara ja Viikkala. Vanhimmat kylät ja niiden ympärillä olleet pellot ovat sijoittuneet lähinnä Kokemäenjoen rannalle tai sen tuntumaan sekä Palojoen ja Tattaranjoen varelle. Tämä käy hyvin ilmi 1600-luvun lopun maakirjakartan kuvista. Uudemmat kylät sijoittuivat vanhojen kylien väliin tai niiden takamaille. Pellot ja niityt ovat sen mukaan laajentuneet, kuin asutus on lisääntynyt / laajentunut. 1700-luvulla alueella suoritettiin isojako, jonka jälkeen tiiviit kylät alkoivat hävitä. Samaan aikaan kantatilat alkoivat raivata uutta peltoa, mikä tapahtui perustamalla uusia torppia pitäjän reuna-alueille. 1850-luvulla maisema-alueella pellot olivat keskittyneet Leistilä ja Tattaran kylien tuntumaan jokien varsille ja niityt jokien yläjuoksuille. 1900-luvun alussa alue oli lähes nykyisen laajuisesti viljeltynä, ainoastaan Kaasanmäen ympärillä, Matomäen pohjoispuolella sekä Tuohisuon länsilaidalla on ollut pienet alueet vielä niittyinä. Noin 50 vuodessa tapahtunut muutos viljelyalueiden laajentumiseen selviää siitä, että 1900-luvun alussa Nakkilassa oli eniten torppareita juuri Leistilän Masian ja Tattaran kylän alueilla.</p> <p>Alueen poikki Hormistonmäeltä Leistilään kulkee Pohjanlahden Rantatie, joka myöhäiskeskiajalta. Rantatie on toiminut kulkureittinä ja postitienä, joka yhdisti aikanaan toisiinsa Turun ja Korsholman linnahallinnot.</p>
<p>4.3. Maiseman kannalta merkittävät elinkeinot</p>	<p>Pitkään jatkunut maanviljely sekä pienimuotoinen teollisuus ja käsityöteollisuus.</p>
<p>4.4. Rakennettu ympäristö</p>	<p>Nakkilan vanhimmat rakennukset ovat 1700-1800 -lukujen vaihteesta. Nakkilassa on useita kookkaita maalaistaloja, joiden pihapiirissä on säilynyt kattava valikoima vanhoja talousrakennuksia. Pihapiiriin kuuluu yleensä päärakennuksen lisäksi pakaririvi, navetta, sauna, kivikellari ja aittoja. Pellon reunalta löytyy lisäksi kuivuri ja erikokoisia heinäsuuleja. Suurin osa Nakkilan rakennuskannasta on rakennettu sotien jälkeen. Jälleenrakennuskauden asuinrakennuksia on ripoteltu jonkin verran peltojen keskelle pitkin Nakkilaa, mutta sieltä löytyy myös muutamia suurempia kokonaisuuksia.</p>
<p>4.4.1. Alueelle tyypillinen ja perinteinen asutustyyppi</p>	<p>Tiestöä seuraileva kyläasutus sekä saarekemaisesti viljelymaisemaan sijoittuvat talonpoikaiset pihapiirit. Jälleenrakennuskauden asutusta omina pieninä rykelminään.</p>
<p>4.4.2. Nykyisen asutuksen suhde muinaisjäännösten sijaintiin</p>	<p>Maaston alemmilla kohdilla olevat muinaisjäännökset sijaitsevat nykyisen asutus yhteydessä ja korkeammilla paikoilla, kuten mäkien päällä, olevat muinaisjäännökset ovat nykyisen asutuksen läheisyydessä.</p>

4.4.3. Rakennetun ympäristön inventoinnit	<p>RKY 1993: Leistilä-Tattara-Villilä-Masia -kulttuurimaisema</p> <p>Maakunnallisesti merkittävä kulttuuriympäristöt 2005: Hormisto-Tattara-Leistilä-Masia, Hormiston mäki, Kylliojen kulttuurimaisema, Villilän kartano, Leistilän ja Tattaran kylät ja kulttuurimaisema.</p> <p>Jaakkolan vanhempi uusirenessanssi tyylinen päärakennus on vuodelta 1852 ja kivinavetta on vuodelta 1902. Osalan kaupparakennus on 1800-1900-luvun vaihteesta. Tonttisillankorvan rakennus on vuodelta 1911. Uusi-Huovarin päärakennus on vuodelta 1921 ja tienvarren rivi 1800-luvulta. Nakkilan funktionaalinen paloasema on vuodelta 1938. Leistilän kylän muita vanhaa rakennuskantaa on mm. Lindin, Mattilan, Nissilän, Vanha-Lampolan, Vanha-Huovarin ja Yrjölän tilat. Tattaran kylässä säilynyttä vanhaa rakennuskantaa on mm. 1900-luvulta Khinti, Tattaran vuonna 1935 valmistunut kivikoulu, Nakkilan vanha osuusmeijeri. Perinteistä rakennuskantamista edustaa Puosim. Vähä-Teinilän ja Mäkelän rakennusryhmät.</p>
4.4.4. Muita maiseman kannalta merkittäviä rakennuksia ja rakenteita	<p>Villilän kartanon ympärillä on vanha puisto ja maantieltä johtaa kartanoon kuivukuja. Tattaranjoen vanha yksi aukkoinen kivisilta. Maiseman horisontissa näkyy lähes koko maisema-alueelle Nakkilan kirkon torni ja vesitorni.</p>
4.5. Perinnemaisemat	<p>Uotinmäen hevoshaka (esihistoriallinen asuinpaikka)</p>
4.6. Identiteettitekijät, symbolitekijät	<p>Villilän kartano, komeat talonpoikaiset pihapiirit , pitkän asutushistorian jäljet.</p>
4.7. Matkailu- ja virkistyskäyttö	<p>Villilän kartanossa toimii Länsi-Suomen tv- ja elokuvakeskus Villilä ja sen elokuvastudiot sekä Satakunnan ammattiopiston Nakkilan toimipisteen opetustiloja. Uotinmäen alueella sijaitsee Kiukaisten kulttuurin aikaisia muinaisjäänöksiä. Kiukaisten kulttuuri oli Suomen esihistoriassa siirtymävaihe kivilaudelta pronssikaudelle 2000 - 1500 eKr. Uotinmäen alueelta on löydetty esihistorialliseen asuinpaikkaan liittyvää peltoa, laidunta ja tonttimaata sekä hautaraunioita.</p>
4.8. Kuvailu, kulttuuripiirteet	<p>Nakkilan kunnassa Kokemäenjokilaaksoon liittyvässä poikkeuksellisen laajaa ja yhtenäistä viljelymaisemaa leimaa myös ajallisesti ja toiminnallisesti kerroksinen rakennettu ympäristö. Laajaa viljelymaisemaa jaksottavat saarekemaisesti sijoittuvat, vauraat ja hyvin säilyneet talonpoikaistalot ja toisaalta teiden varsille rymittänyt, nauhamainen kyläasutus Hormistonmäessä ja Tattarassa, jossa huomionarvoisia yksittäiskohteita ovat tyyliltään funktionalistinen paloasema, Tattaran klassistinen koulurakennus sekä nykyisin pienteollisuuskäytössä oleva entinen meijeri. Maiseman uhkana ovat uudet rakennelmat (suuret teollisuushallit, mastot, mainostornit, voimalinjat), yhdyskuntarakenteen hajautuminen, avoimen peltomaiseman umpeutuminen rakentamisen tai pensoittumisen takia ja elinkeinorakenteen ja maatalouden muutoksesta johtuva vanhojen tuotantorakennusten jääminen vaille käyttöä ja rappeutuminen.</p>

5. MAISEMAKUVA	<p>Alue edustaa Ala-Satakunnan viljelyseutua parhaimmillaan. Alue on ollut ennen kiinteästi yhteydessä Kokemäenjokilaaksoon, mutta laajentunut kunnan keskustaajama, valta- ja rautatie ovat katkaisseet suoran yhteyden jokilaaksoon. Alueella on säilynyt runsaasti rakennusperintöä, varsinkin Leistilän ja Tattaran kylien alueilla. Pitkään jatkuneen asutuksen jäljet, arvokkaat talonpoikaiset pihapiirit, Villilän kartano sekä hyvin säilynyt kyläasutus yhdessä laajan viljelymaiseman kanssa muodostavat ainutlaatuisen kokonaisuuden. Maisema on tasaista, jota rytmittävät kuitenkin metsäiset saarekkeet ja tienvarren tilat pihapiireineen. Jokien ja ojien kapeat lehtipuuvyöhykkeet kiemurtelevat muureina muuten avoimessa peltomaisemassa. Nakkilan maisemassa selkeitä solmukohtia ovat valtatie 2:n liittymä ja Leistilän-Tattaran kylämaisema. Kylämaisema sijoittuu valtatie 2:lla olevan Leistilän risteuksen lounaispuolella, mutkittelevien jokien väliin ja vanhojen teiden varsille. Luoteessa avautuu Leistilän-Masian laaja peltoaukea, pohjoisessa alkaa Nakkilan taajama-alue ja Suomisen tehdasalue. Kaakossa sijaitsee Villilän kartanomiljö. Maisemavaurioina voidaan pitää valtatie 2 eritasoliittymää ja siihen liittyvää meluvallia. meluvallin taakse, muuten avoimeen viljelymaisemaan on alettu rakentamaan uutta pienteollisuusaluetta</p>
6. RAJAUS	<p>Maisema-alue alkaa pohjoisessa Tervasmäen reunasta ja seuraa idässä rautatietä etelään päin kiertäen Suomisen teollisuusalueen ja valtatie 2 tasoristeysalueen. Rautatien toisella puolella maisema-alue jatkuu valtakunnallisesti arvokkaana Kokemäenjokilaakson kulttuurimaisema-alueena. Leistilä-Tattara-Masia-Villilä maisema-alueeseen kuuluu valtatie pohjoispuolelta Villilän kulttuurihistoriallisesti arvokas kartanoalue. Itään päin mentäessä maisema-alue kiertää Kurkelansuon turvetuotantoalueen jatkaen itään päin polveillen metsäsaarekkeiden keskellä Lammaistensuon reunaan asti. Etelässä alueen raja kulkee Metsän- ja Torisevankulman reuna-alueella kääntyen Outinmäen esihistoriallisen asuinalueen jälkeen pohjoiseen. Alueen raja kulkee Matomäen ja Kyllijoen selännettä pitkin pohjoiseen.</p>

7. KUVAILUTEKSTI

Metsäisten selänteiden ja suoalueiden rajaaman muuten tasaisessa viljelyaukealla näkyvät hienojakoiseen maaperään syvään uurtuneet mutkittavat Palo- ja Tattarajokien ja ojien reunustavat lehtipuuvaltaiset kapeat vyöhykkeet. Peltotasangon keskellä on myös jonkun verran pieniä metsäisiä mäkikumpareita. Reunoilla aluetta rajaa moreeniset selänteet, jotka eivät kuitenkaan ole kovin korkeita. Alueen perusluonne on tasainen ja avara. Leistilän aukean viljelymaisema-alueen topografia on keskiosastaan laaja tasanko, mitä rajaavat länsi- ja eteläreunalta muusta maastosta selkeästi erottuvat yhtenäiset selänteet. Selänteiden reuna seuraa kallioperän hiekkakiven ja diapaasijuonteen rajaa. Alueen itäreuna jatkuu tasankona aina Harjavallassa olevalle Hiitteenharjulle asti. Maisema-alueen eteläosassa on jonkin verran kumpareita, kuten Tuohistonmäki, Kaasanmäki ja Kaunismäki, jotka ovat maaperältään moreenia. Alueen itäreunalta alkaa pieni päätemoreenin alue, joka keskittyy Harjavalta-Eura väliselle akselille. Maisema-alue on vanhaa merenlahtea, jonka maaperä on muodostunut meri- ja järvikerrostumalla.

Pronssikautisia hautaröykkiöitä tunnetaan Nakkilan alueelta lähes sata. Asutus ei kuitenkaan muodostunut pysyväksi, vaan se väheni ja hävisi ilmeisesti kokonaan rautakauden keskivaiheille tultaessa. Uudesta asutuksesta on löydetty merkkejä keskiajalta n. 1100-luvulta, jolloin alueelle siirtyi suomalaisia, ruotsalaisia ja saksalaisia asukkaita. Keskiajalla asutus alueella vakiintui ja meren alta paljastuneet rehevät maat otettiin viljelykseen. Alueelle alkoi muodostua pysyviä kyliä. Näitä keskiaikaisia kyliä Nakkilassa ovat Anola, Lammainen, Leistilä, Kukonharja, Masia, Myllärinkylä, Ruhattu eli Ruhade, Ruskila, Tattara ja Viikkala. Vanhimmat kylät ja niiden ympärillä olleet pellot ovat sijoittuneet lähinnä Kokemäenjoen rannalle tai sen tuntumaan sekä Palojoen ja Tattaranjoen varelle. Tämä käy hyvin ilmi 1600-luvun lopun maakirjakartan kuvista. Uudemmat kylät sijoittuivat vanhojen kylien väliin tai niiden takamaille. Pellot ja niityt ovat sen mukaan laajentuneet, kuin asutus on lisääntynyt ja laajentunut. 1700-luvulla alueella suoritettiin isojako, jonka jälkeen tiiviit kylät alkoivat hävitä. Samaan aikaan kantatilat alkoivat raivata uutta peltoa, mikä tapahtui perustamalla uusia torppia pitäjän reuna-alueille. 1850-luvulla maisema-alueella pellot olivat keskittyneet Leistilä ja Tattaran kylien tuntumaan jokien varsille ja niityt jokien yläjuoksuille. 1900-luvun alussa alue oli lähes nykyisen laajuisesti viljeltynä, ainoastaan Kaasanmäen ympärillä, Matomäen pohjoispuolella sekä Tuohisuon länsilaidalla on ollut pienet alueet vielä niittyinä. Noin 50 vuodessa tapahtunut muutos viljelyalueiden laajentumiseen selviää siitä, että 1900-luvun alussa Nakkilassa oli eniten torppareita juuri Leistilän Masian ja Tattaran kylän alueilla. Maisema-alueen poikki Hormistonmäeltä Leistilään kulkee Pohjanlahden Rantatie, joka myöhäiskeskiajalta. Rantatie on toiminut kulkureittinä ja postitienä, joka yhdisti aikanaan toisiinsa Turun ja Korsholman linnahallinnot.

Nakkilan kunnassa, Kokemäenjokilaaksoon kuuluvaa yhtenäistä viljelymaisemaa leimaa ajallisesti ja toiminnallisesti

Hormistonmäeltä Leistilään kulkee Pohjanlahden Rantatie, joka myöhäiskeskiajalta. Rantatie on toiminut kulkureittinä ja postitienä, joka yhdisti aikanaan toisiinsa Turun ja Korsholman linnahallinnot.

Nakkilan kunnassa, Kokemäenjokilaaksoon kuuluvaa yhtenäistä viljelymaisemaa leimaa ajallisesti ja toiminnallisesti kerroksinen rakennuskulttuuri: Villilän kartano, edustavat talonpoikaiset pihapiirit, Tattaran funktionalistinen paloasema, pienteollisuuskäytössä oleva entinen meijeri ja klassistinen Tattaran koulu. Leistilän ja Tattaran kylät ovat säilyttäneet varsin hyvin perinteisen rakenteensa ja niiden rakennuskanta on iäkästä. Jaakkolan vanhempi uusirenessanssi tyylinen päärakennus on vuodelta 1852 ja kivinavetta on vuodelta 1902. Osalan kaupparakennus on 1800-1900-luvun vaihteesta. Tonttisillankorvan rakennus on vuodelta 1911. Uusi-Huovarin päärakennus on vuodelta 1921 ja tienvarren rivi 1800-luvulta. Nakkilan funktionaalinen paloasema on vuodelta 1938. Leistilän kylän muita vanhaa rakennuskantaa on mm. Lindin, Mattilan, Nissilän, Vanha-Lampolan, Vanha-Huovarin ja Yrjölän tilat. Tattaran kylässä säilynyttä vanhaa rakennuskantaa on mm. 1900-luvulta Khinti, Tattaran vuonna 1935 valmistunut kivikoulu, Nakkilan vanha osuusmeijeri. Perinteistä rakennuskantamista edustaa Puosim. Vähä-Teinilän ja Mäkelän rakennusryhmät. Maisemallisesti arvokkaita puukujanteita on muutamilta Leistilän ja Tattaran kylien maatioilta (Nissilä, Jaakkola, Unkuri). Tattaran koululle johtava lehmuskuja on erityisen viehättävä. Tilat ja niiden hoidetut ja puustoiset pihapiirit ovat keskittyneet tienvarseen nauhamaisesti. Jonkun verran asutusta on metsäisten saarekkeiden ja peltojen reunoille. Villilän kartanon edustava päärakennus on vuodelta 1852 ja sen on suunnitellut A.F. Granstedt. Näyttävät punatiilinen navettarakennus on rakennettu alkuaan 1864 ja uusittu 1927. Muita rakennuksia punatiilisiä rakennuksia ovat talli ja linnamainen vilja-aitta ja ne ovat vuodelta 1925. Rakennusten suunnittelusta vastasi Arkkitehtitoimisto Frosterus-Gripenberg. Navettarakennus ja talli on muutettu teollisuuskäyttöön ja nykyään tiloissa toimii Länsi-Suomen tv- ja elokuvakeskus Villilä ja sen elokuvastudiot sekä Satakunnan ammattiopiston Nakkilan toimipisteen opetustiloja.. Maankohoamisen myötä Leistilän aukean viljelymaisema oli pronssikauden aikana merenlahti. Mataloituvat rannat, saaret ja maastosta kohoavat selännteet ovat olleet asumiselle sopiva ympäristö. Maisema-alueen lukuisat muinaisjäännökset ovat tästä merkinä. Alue on yksi Satakunnan muinaisjäännöksiltään rikkaimmista maisema-alueista.

Maisema-alue on ollut ennen kiinteästi yhteydessä Kokemäenjokilaaksoon, mutta laajentunut kunnan keskustaajama, valta- ja rautatie ovat katkaisseet suoran yhteyden laaksoon. Alueen pohjoinen osa on selvästi vaihettumisvyöhykettä taajaman ja maaseudun välillä, jonka jälkeen aukeaa laaja yhtenäinen kauan yhtäjaksoisesti viljelty peltotasanko. Maisemavaurioina voidaan pitää Nakkilan puolelle avoimen viljelymaiseman horisontissa kajastaa Harjavallan Torttilan teollisuusalueen rakenteet ja pimeään aikaan tehdasalueenvalot. Nakkilan puolella teollisuus rakennuksia on syntynyt valtatie 2:n eteläpuolelle, mikä vaikuttaa myös alentaa maisemamallisia arvoja.

8. ARVIOINTI	
8.1. Arvoluokka	Valtakunnallisesti arvokas
8.2. Arviointiteksti	Leistilä aukean viljelymaisema edustaa Ala-Satakunnan viljelyseutua, jossa on Kokemäenjokilaaksole tyypillinen viljavan savitasangon leima. Alueella olevat joet ja teiden varsille syntynyt asutus ovat tyypillistä tällä maisemaseudulla. Alueen pitkä asutushistoria ja alueen poikki kulkeva keskiaikaisperäinen Huovintie kertovat alueen keskeisestä sijainnista.
9. LIITTEET	
9.1. Karttaliitteet	
9.2. Valokuvat	